

РЕШЕНИЕ

№ 342

гр. Благоевград, 12.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД в публично заседание на
шестнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милена Каменова

при участието на секретаря Катерина Пелтекова
в присъствието на прокурора А. Ст. А.
като разгледа докладваното от Милена Каменова Гражданско дело №
20221200100953 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ. Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от Б. С. С., ЕГН *****, с адрес село Л., община Сандански чрез адв. Р. Н., против П. на Република България.

Твърди се в исковата молба, че на 28.03.2015г. в РУ на МВР - Сандански е образувано досъдебно производство № 189/2015г. срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.194, ал.1 НК - за това, че на 28.03.2015 г., около 16:00 часа, от землището на село Л., общ.Сандански, е отнел чужда движима вещ: сателитен приемник за базова станция „***“, марка „Sokkia“, сер. № *** и персонален № ***, на стойност около 6000 лв., използван от Н.Г.А. от с.Т., общ.Хаджидимово, об.Благоевград, без съгласието на собственика с намерение противозаконно да я присвои.

Посочва се, че с Постановление от 28.07.2015 г. на разследващ полицай при РУП - Сандански по досъдебно производство № 189/2015г. по описа на РУ МВР – Сандански, ищецът бил привлечен като обвиняем за две престъпления от общ характер: престъпление по чл.194, ал.1 НК - за това, че на 28.03.2015 г., около 16.00 часа, от частен недвижим имот, разположен в землището на с.Л., общ.Сандански, отнел сателитен приемник на базова станция „***“ (GPS), марка „Sokia“, със сер. № *** и персонален № ***, на стойност 1634,25 лв. от владението на Н.Г.А., ЕГН *****, от с.Т., общ.Хаджидимово, обл.Благоевград, в качеството му на управител на фирма „***“ ЕООД гр.Гоце Делчев, без неговото съгласие с намерение противозаконно да го присвои, за което се предвижда наказание лишаване от свобода до осем години; и за престъпление по чл.216, ал.1 НК - за това, че на 28.03.2015 г., около 16.00 часа, в частен недвижим имот в с.Л., общ.Сандански, противозаконно е повредил чужда движима вещ - алуминиев триножник, монтиран към сателитен приемник за

базова станция „****“ (GPS), марка „Sokia“, със сер. № *** и персонален № ***, собственост на Н.Г.А., ЕГН *****, от с.Т., общ.Хаджидимово, обл.Благоевград, в качеството му на управител на фирма „****“ ЕООД гр.Гоце Делчев, на стойност 454,46 лв., чрез нанасяне на удар с лопата по триножника, в резултат на което е изкривен, за което се предвижда наказание лишаване от свобода до пет години. На същата дата е дал обяснения по обвинението за двете престъпления, в които е разказал фактите и е изразил становището си, че не е извършил престъпленията. Въпреки това разследването срещу него е продължило и след приключването му на 04.08.2015г. разследващият полицай е съставил заключително мнение до прокуратурата за предаването му на съд.

Посочва се, че с Постановление от 18.12.2015 г. на прокурор при РП - Сандански наказателното производство по ДП № 189/2015 г. на РУ - Сандански срещу него е прекратено с мотиви, че обвинението за кражба не е доказано по несъмнен начин от субективна страна и поради малозначителност на увреждането на триножника. След жалба от Н.А., с определение № 222/02.02.2016 г. по ч.н.д. № 54/2016 г. на РС - Сандански, влязло в сила на 20.04.2016 г., постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство срещу ищеца е отменено и разследването продължило. Сочи че, на 17.06.2016г. по досъдебното производство били извършени три очни ставки с негово участие. Твърди че, на 06.10.2016 г. разследването му е било предявено и на 12.10.2016г. разследващият полицай отново е съставил мнение за предаването му на съд. Въз основа на обвинителен акт срещу ищеца, съставен от прокурор при Районна прокуратура - Сандански на 11.11.2016 г., в Районен съд - Сандански било образувано наказателно дело от общ характер № 719 от 2016 г. за посочените по-горе престъпления.

С разпореждане на съдията-докладчик от 06.12.2016г. делото било насрочено за разглеждане на 11.01.2017 г. Ищецът посочва, че на тази дата не се е явил поради нередовното му призоваване и делото е било отложено за 15.02.2017 г., когато се е провело първото съдебно заседание с негово участие. Разглеждането на делото продължило в още 22 съдебни заседания, в които ищецът е участвал и е приключило с Присъда № 2221 от 09.09.2019г., с която съдът е признал ищеца за виновен в извършване на двете престъпления по обвинението и го е осъдил на 10 месеца лишаване от свобода за кражба и 6 месеца лишаване от свобода за престъпление по чл.216, ал.6 вр. ал.1 НК, като бил оправдан по обвинението за престъпление по чл.216, ал.1 НК, и за двете престъпления му е било наложено общо наказание 10 месеца лишаване от свобода, чието изпълнение беше отложено за срок от 3 години. Твърди, че през цялото производство прокуратурата е поддържала обвинението срещу него и за двете престъпления, като при устните прения прокурорът е поискал от съда да бъде признат за виновен и да бъде осъден на наказание 1 година лишаване от свобода за престъплението по чл.194, ал.1 НК и на наказание 8 месеца лишаване от свобода за престъплението по чл.216, ал.1 НК.

Посочва, че по жалба на защитника му срещу присъдата в Окръжен съд - Благоевград било образувано въззивно производство по ВНОХД № 466/2019 г. В БлОС се е провело едно съдебно заседание на 24.01.2020г. С Решение № 574/07.02.2020г., неподлежащо на

обжалване и влязло в сила на 07.02.2020г., първоинстанционната присъда е отменена изцяло и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на РС - Сандански.

В Районен съд - Сандански наказателното производство по делото продължило под нов № 65 от 2020г., което с разпореждане на новия съдия-докладчик от 13.02.2020г. било насрочено за разглеждане в разпоредително съдебно заседание на 17.03.2020г. Сочи се, че разпоредителното заседание по делото се е провело на 16.06.2020г., след което делото е продължило в общо 9 съдебни заседания, като ищецът е присъствал в 8 от тях, последното от които на 22.04.2021г. Посочва се, че през цялото време на продължилия наказателен процес прокурорът поддържал обвинението за двете престъпления срещу него и при устните прения поискал съдът да му наложи наказание лишаване от свобода в размер съответно на 6 и 3 месеца, общо наказание 6 месеца лишаване от свобода и отлагане на изпълнението му за срок от 3 години.

С Присъда № 901129 от 22.04.2021 г. по НОХД № 65/20 г. Районен съд - Сандански е признал ищеца за невиновен и го е оправдал и за двете престъпления, в които е бил обвинен. Прокурор от Районна прокуратура - Сандански е подал протест срещу присъдата, по който било образувано въззивно производство пред Окръжен съд - Благоевград по ВНОХД № 657/2021 г. Във въззивната инстанция били проведени две съдебни заседания, последното от тях в присъствието на ищеца на 10.11.2021г. С Решение № 215 от 23.11.2021 г. на БЛОС, неподлежащо на обжалване и влязло в сила на 23.11.2021г., първоинстанционната оправдателна присъда на РС - Сандански била потвърдена. Така след 6 години и половина от образуване на наказателното производство и привличането му като обвиняем ищецът бил признат за невиновен и оправдан от съда.

Ищецът твърди, че още от узнаване на образуваното срещу него досъдебно производство същият е преживял огромен стрес и притеснения. Посочва, че в малък град като Сандански случилото се е станало достояние на обществото много бързо и се разпространило както сред близките му, така и сред приятели, съседи, съученици. Постоянно чувал приказки зад гърба си и бил обект на коментари и подмятания по повод обвинението му.

Посочва, че поради образуваното наказателно производство срещу него и повдигнатото му обвинение, което е станало достояние на по-широката общественост в града, е станало невъзможно да започне работа в родния си град Сандански, нито по специалността си като автомонтъор и шофьор, нито каквато и да било друга работа през продължителния период от време на производството, защото при изискване за представяне на съответен документ е излизила информацията за образуваното наказателно производство. Навсякъде, където опитвал, след като узнаели, че е обвиняем, при това и за кражба, му отказвали работа. Липсата на доверие в него и професионализма му била очевидна и потискаща и това се е отразило крайно отрицателно както върху самочувствието му, така и върху семейния му живот с оглед липсата на възможност да осигурява средства за препитание. Всичко това преобърнало не само неговия живот, но и този на близките му. Посочва, че семейството му е преживяло много тежък и съкрушителен период заради

случващото се с него, което още повече засилвало чувството му на вина и отчаяние от несправедливото отношение към него от страна на институцията, призвана да се бори за постигане на справедливост. Твърди, че е останал и без приятелския си кръг, бил изолиран в социалния си живот. Преживял много тежко загубата на социалния си живот в България, още повече, че съзнавал, че е невинен и че не е извършил престъпленията, за които е бил обвинен. Наложило се е да напусне не само града си, а и родината си и да се опита да започне живота си на ново на място, където не бил познат и хората не била предубедени към него. Сочил, че със съпругата му Светла Славчева С.а напуснали България. Наложило се да приеме каквато и да било работа, за да преживява и издържа семейството си. През 2015г. намерил работа в Италия като механик, през 2016 г. и 2018 г. работил известно време като строител, съответно в Германия и Малта. През това време заедно с него е работил и Георги Петров Бодуров от гр.Сандански, с когото също споделил за случилото се и той бил наясно с положението му. Твърди, че по времето на наказателното производство срещу него през този период му се е налагало да се връща в България за всяко съдебно заседание, като пътуването му създавало допълнителни тревоги и притеснения, струвало му много скъпо и го лишавало от работата му и доходите му през това време. Поради това се е принудил да напусне работата си в Малта и през 2019 г. със съпругата му са се завърнали в гр.Сандански и са се захванали със земеделие. След завръщането си продължил да общува с Георги Бодуров, оплаквал му се от продължаващия тормоз срещу него в резултат на наказателното производство.

Твърди, че по времето на продължилото повече от 6 години наказателно производство срещу него психиката му се е сринала и изпаднал в безпътица и безнадеждно състояние. В този период станал затворен, не общувал нормално, загубил съня си, постоянно мислел защо му се случва всичко това, страдал и загубил всякакво желание за борба и за живот. Поддържа, че към момента, въпреки че бил оправдан, продължавал да преживява кошмара на воденото срещу него наказателно производство. Непрекъснато си спомнял разпитите на свидетелите, сведенията от институциите, собствените му разпити и укора в очите на участниците в процеса, неодобрението, несъгласието, петното „ПОДСЪДИМ“, което се преживявало още по-тежко. Твърди, че вече било невъзможно да възвърне предишния си начин на живот, авторитет и уважение от страна на околните, разрушени и съсипани от незаконните действия на прокуратурата спрямо него. Счита, че в случая не става въпрос за инцидентна грешка, допусната от прокуратурата, а за започнато и проведено наказателно преследване в продължение на над 6 години, нанесло му необратими неимуществени вреди.

Посочва, че въпреки оправдателната присъда по случая, положението му в обществото не се е подобрило особено в сравнение с времето на продължаване на наказателното производство. Почти никой в родния му град не знаел, че съдът го е оправдал за двете престъпления. Сочил, че обществото вече има утвърдено мнение за него като за извършител на престъпления и това наложило се мнение продължавало да оказва силно влияние върху начина му на живот в бъдеще. Твърди, че несправедливото обвинение е

разрушило живота му, като нанесените вреди в професионален и личен план не моли да бъдат възстановени само чрез постановената оправдателна присъда. Последиците за него били пагубни - превърнал се е от един утвърден мъж в обществото, добър съпруг, баща, дядо и пралядо в икономически емигрант - работник на ниско платена трудоемка работа в чужбина, без приятели. Твърди се, че с описаните действия прокуратурата му е нанесла множество неимуществени вреди. Повдигнатото му обвинение, досъдебното производство и съдебното производство пред две инстанции, при това на два пъти, са се отразили изключително отрицателно върху начина му на живот, семейството и работата му. Целият му живот през годините на провеждане на наказателното производство бил подчинен на започналата наказателна репресия срещу него от страна на прокуратурата. Сочи, че бил третиран като престъпник, хората шушукали зад гърба му, виждал промененото поведение и отношението към него от страна на близки, съседи, приятели. Посочва, че около него са се насадили мрачна атмосфера на недоверие и съмнения в почтеността му като човек. Заложени били авторитетът и достойнството му като човек. Приел изключително болезнено тези последици от незаконното и несправедливо обвинение срещу него. Годините на продължилото наказателно производство представлявали изключително труден период за него, семейството и близките му. Прекарал немалка част от това време в обяснения, че не е виновен, че не е извършил престъпление, че се бори да докажа правотата си, за да може да продължи да гледа хората в очите, защото за него честта и достойнството означават много. Посочва, че от действията на прокуратурата бил унижен пред семейството му, приятелите му, съседите му, всички хора от социалното му обкръжение. Тези, които го познават, винаги са го приемали като честен и добър човек, отдаден на семейството си. Приел болезнено причинената му несправедливост, бил злепоставен. Сочи, че търсенето на истината, доказването на невинността му, защитата на честта и достойнството му пред семейството му, близките и приятелите му, му отнели близо 6 години и половина. Това го довело до състояние на депресия, изживял изключително емоционално бремето на наказателния процес. През всички тези години бил обсебен от чувство за вина за нещо, което не е извършил, несъзнателно се затварял в себе си все повече. Дългият период на разследване, бавното движение на делото в различните инстанции го отчайвали и създавали чувство на безсилие и безнадеждност. Въпреки безспорните доказателства за невинността му, прокуратурата до последно е поддържала обвинението срещу него и настоявала да бъде осъден и да му се наложи наказание.

Поддържа, че незаконосъобразните действия на прокуратурата променили изцяло живота му. По време на цялото наказателно производство изпитвал душевни страдания, неудобство, безпокойство, притеснения, несигурност, стрес, напрежение, тревога, чувство на безсилие, имал негативни изживявания, психически страдания, множество безсънни нощи, нравствени и емоционални терзания, чувствал се унижен от липсата на работа, на доходи и всякаква възможност за препитание, от загубата на приятелския кръг, със сринато самочувствие от невъзможността за лично и професионално развитие, с накърнена чест, достойнство, добро име в обществото, било накърнено и социалното му общуване. Сочи че, освен причиняването му на описаните неимуществени вреди, наказателното производство

срещу него представляваше голяма загуба на време от живота му с оглед дългите години, през които е продължило. За почти всички действия по делото с негово участие трябвало да се връща от чужбина, от което претърпял и имуществени вреди поради невъзможност да работи през това време и да получава доходи и защото трябвало да заплаща пътуванията си до България. Бил пряко зает с наказателното производство срещу него в продължение на години. Смята, че са налице множество незаконосъобразни действия от страна на прокуратурата на Република България срещу него - образуване на наказателното производство, привличането му като обвиняем за две отделни престъпления, едното от които тежко, внасяне на обвинителен акт в съда, поддържане на обвинението през целия наказателен процес, искане за постановяване на осъдителна присъда за двете престъпления, подаване на протест срещу първоинстанционната оправдателна присъда и поддържане на искането за осъждането му и във въззивната инстанция. Тези незаконосъобразни действия на прокуратурата спрямо него били установени с влязлата в сила оправдателна присъда на РС - Сандански. Твърди, че са налице и причинените му неимуществени вреди, подробно посочени по-горе. Счита, че е налице и пряка причинно- следствена връзка между незаконните действия на прокуратурата и причинените му неимуществени вреди.

Отправено е искане до съда да постанови решение, с което да осъди П. на Република България, с адрес: гр. София, бул.,*** да заплати на Б. С. С., с ЕГН: *****, с настоящ адрес с.Л., общ.Сандански, сумата от 30 000 лв. (тридесет хиляди лева), представляваща обезщетение за причинените на ищеца в периода от 28.07.2015 г. до 23.11.2021 г. неимуществени вреди, изразяващи се в душевни страдания, неудобство, безпокойство, притеснения, несигурност, стрес, напрежение, тревога, чувство на безсилие, негативни изживявания, психически страдания, множество безсънни нощи, нравствени и емоционални терзания, накърнени чест, достойнство, добро име в обществото, унижение от липсата на работа, на доходи и възможност за препитание, сринато самочувствие от невъзможност за лично и професионално развитие, от загубата на семейството и на приятелския кръг, накърнено социално общуване, вследствие незаконното обвинение по досъдебно производство № 189/2015 г. по описа на РУ - Сандански, нохд № 719/2016 г. по описа на РС - Сандански, внохд № 466/2019 г. по описа на ОС - Благоевград, нохд № 65/2020 г. по описа на РС - Сандански и внохд № 657/2021 г. по описа на ОС - Благоевград, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата, считано от датата на увреждането 23.11.2021 г. до окончателното изплащане на сумата. Претендират се разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 от ГПК ответната страна в лицето на Окръжна прокуратура - Благоевград е депозирала писмен отговор, в който посочва, че съгласно чл.136 от ЗСВ прокуратурата е единна и централизирана, от което следва принципа, че всеки прокурор по каквото и да било дело - наказателно, гражданско, търговско, административно - може да представлява единната прокуратура съобразно своята компетентност /прокурорът следва да е от прокуратурата съответна на компетентния съд/ то счита, че в конкретния казус няма пречка писмен отговор на горепосочената искова молба да бъде изготвен от прокурор при Районна прокуратура-Сандански в съответствие с писмените указания дадени

в писмо изх. № 12050/1.11.2022г. на прокурор от отдел „Съдебен“ при ВКП без необходимост от изрично писмено упълномощаване в тази насока. В подкрепа на този извод е и т.5 от Тълкувателно решение №3/2004 г. на ОСНК на ВКС в което се приема че „структурните звена на Прокуратура /респективно прокурорите към тях/ могат да я представляват по право“ - без да е нужно изрично упълномощаване за това по реда на чл.32-33 от ГПК. В тази връзка и след подробно запознаване и анализ на исковата молба и приложените към нея материали счита, че исковата претенция е неоснователна и недоказана по своето основание и размер, поради следните съображения:

На първо място, намира, че в конкретния казус не са налице каквито и да било доказателства, които да доказват/ обосновават/, че Б. С. С. действително е претърпял някакви конкретни неимуществени вреди, които при това да са пряк и непосредствен резултат от воденото срещу него наказателно производство за престъпление по чл.194 пр.1 от НК и престъпление по чл.216 ал.1 от НК вследствие незаконното обвинение по ДП № 189/2015 г. по описа на РУ - Сандански, нохд № 719/2016 г. по описа на РС - Сандански, внохд № 466/2019 г. по описа на ОС - Благоевград, нохд № 65/2020 г. по описа на РС - Сандански и внохд № 657/2021 г. по описа на ОС - Благоевград, а наличието на такива преки и непосредствени вреди е основен елемент от фактическия състав на отговорността по чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ. Липсата на този елемент изключва възможността за ангажиране на отговорността на държавата и нейните правозащитни органи в лицето на прокуратурата.

Следва да се има предвид, че в тежест на ищеца е да докаже и то по несъмнен начин наличието на изложените в молбата му твърдения за претърпени от него конкретни неимуществени вреди, а такива доказателства извън твърденията на С. изложени в исковата му молба просто липсват. Посочва, че от приложените към исковата молба материали не се установява наличието на нито едно доказателство, от което да е видно, че ищецът действително е претърпял сочените от него стрес, безпокойство, напрежение, унижение, увреждане на обществения и личния му имидж и достойнство, още по-малко това да е пряк резултат от повдигнатите срещу него обвинения и воденото срещу него наказателно производство по ДП № 189/2015г. по описа на РУ- Сандански, респективно свързаните с него нохд № 719/2016 г. по описа на РС - Сандански, внохд № 466/2019 г. по описа на ОС - Благоевград, нохд № 65/2020 г. по описа на РС-Сандански и внохд №657/2021г. по описа на ОС-Благоевград. Твърди се, че са недоказани и твърденията на ищеца за настъпили в резултат от воденото срещу него наказателно производство смущения в ежедневието му и zlepоставяне.

Счита, че са преувеличени и неотговарящи на действителността твърденията на С., че след като му било повдигнато обвинение цялата общественост разбрала това и с това бил нарушен личния му и социален живот, като воденото наказателно производство му пречило да започне работа защото навсякъде, където кандидатствал и му поисквали съответен документ, от който да е видно дали се водят срещу некого неприключили наказателни производства, а когато представял такъв отказвали да го вземат на работа.

Алтернативно, ако въпреки гореизложените аргументи, все пак се приеме, че искът на

Б. С. има своето законово основание, то счита, че същият е изключително и необосновано завишен по своя размер с оглед разпоредбата на чл.52 от ЗЗД. На първо място се посочва, не е налице нито едно доказателство, че С. действително е претърпял каквито и да било неимуществени и имуществени вреди, които да са пряка и непосредствена последица от воденото срещу него наказателно производство, още по-малко такива обезщетения по справедливост, на които да възлиза точно на претендираната от ищеца сума от 30000 лева, като в тази връзка моли съдът да отчете следното: Твърди се, че спрямо С. не са вземани каквито и да било мерки за процесуална принуда, както и мярка за неотклонение „Задържане под стража“ или „Домашен арест“ или други такива, като по никакъв друг начин не е бил подложен на ограничения от страна на прокуратурата или останалите правоохранителни органи, с оглед воденото срещу него наказателно производство. От началото до края на процеса в сила е била „презумпцията за невинност“, като няма нито едно доказателство тя да е била нарушена. Спазен бил и основополагащия принцип в българския наказателен процес, че обвиняемия /подсъдимия до постановяване на осъдителна присъда е невинен. Освен това се посочва, че ангажираните доказателства с исковата молба не налагат извод в подкрепа на твърдението, че наказателното производство срещу ищеца е било с голяма продължителност, далеч надхвърляща разумния срок за неговото решаване. В тази връзка при определяне кой е разумният срок за разследване и водене на едно производство следва да се вземе предвид, на първо място броя на извършените действия по разследването или съдебно следствени действия, чиито брой не е малък в настоящия случай, сред които и назначени експертизи изискващи особени познания, които могат да се изпълнят от малък брой вещи лица. На следващо място за определяне, кой е разумният срок за едно производство следва да се отчете и процесуалното поведение на страните, което не е без значение за продължителността на процеса. Посочва се, че в хода на ДП и съдебната фаза са разпитани свидетели, назначени, изготвени и приети са експертизи а това безспорно изисква значително по дълъг период от време в сравнение с обикновените случаи на дела за тези видове престъпления. Счита, че трябва да бъде отчетено, че първоначално досъдебното производство е било прекратено и след като е обжалвано съдът е отменил постановлението за прекратяване на наказателното производство, като с оглед мотивите съответния състав е внесен и обвинителен акт срещу ищеца. Обръща се внимание, че прокуратурата нито веднъж не е ставала причина за отлагане на съдебно заседание, а напротив поведението на ищеца и неговия защитник са били не веднъж причина за отлагане на съдебните заседания, което следвало много внимателно да се изследва. Посочва се, че не малък период от време делото е било и при съответния съдия за изготвяне на мотивите към постановените съдебни актове, което не може и няма как да се вмени във вина на прокуратурата. Не на последно място се твърди, че всякакви претенции на ищеца относно разумния срок за гледане на производството не следва да бъдат уважени тъй като съгласно чл.8 (2) от ЗОДОВ „ (Нова - ДВ, бр. 98 от 2012 г.) Гражданите и юридическите лица могат да предявят иск по чл. 26, ал. 1 по приключени производства само когато е изчерпана административната процедура за обезщетение за вреди по реда на глава трета "а" от Закона за съдебната власт, по която няма постигнато споразумение“. Посочва се, че съгласно Глава

трета „а“ от ЗСВ, чл. 60а / Нов - ДВ, бр. 50 от 2012 г., в сила от 01.01.2012 г./ (1) По реда на тази глава се разглеждат заявления на граждани и юридически лица срещу актове, действия или бездействия на органите на съдебната власт, с които се нарушава правото им на разглеждане и решаване на делото в разумен срок.(2) Заявленията по ал. 1 се подават от граждани и юридически лица, които са: 1. страни по приключени граждански, административни и наказателни производства;2. обвиняеми, пострадали или оцетени юридически лица по прекратени досъдебни производства. (3) По реда на тази глава се определя и изплаща обезщетение в съответствие с практиката на Европейския съд по правата на човека в размер не повече от 10 000 лв. (4) Заявленията по ал. 1 се подават в 6-месечен срок от приключване на съответното производство с окончателен акт чрез Инспектората към Висшия съдебен съвет до министъра на правосъдието. Счита, че безспорно липсват доказателства за спазване на тази процедура, тъй като е изтекъл предвидения от закона срок, което още веднъж било доказателство, че ищецът не е претърпял претендираните вреди, тъй като ако това било станало и същият смятал, че е претърпял неимуществени вреди щял незабавно след окончателното му оправдаване да предяви своите претенции, а не близо година по -късно.

Счита, че недоказани са и твърденията на ищеца за претърпени от него стрес, безпокойство, напрежение, унижение, увреждане на обществения и личния му имидж и достойнство, които да са пряк резултат от повдигнатите спрямо същия обвинения и воденото срещу него наказателно и съдебно производства гъста ДП № 189/2015 г. по описа на РУ - Сандански, нохд № 719/2016 г, по описа на РС - Сандански, внохд № 466/2019 г. по описа на ОС - Благоевград, нохд № 65/2020 г. по описа на РС - Сандански и внохд № 657/2021 г. по описа на ОС - Благоевград. Посочва се, че в своето изложение освен, че С. декларативно е изброил епитети, използвани в случай на засягане на психическо здраве и преживени чувства и такива свързани със увреждане на честа и достойнството, не е посочил нито едно конкретно доказателство в подкрепа на тази си твърдения, а такива липсвали и в приложенията към депозираната от него искова молба. Поддържа се, че приложените документи не се съдържат доказателства, че психичните терзания на ищеца са пряка и непосредствена връзка от привличането му към наказателна отговорност по конкретните досъдебно респективно съдебни производства.

Твърди се, че не е представено и нито едно доказателство, че С. е кандидатствал за конкретна работна позиция в конкретно юридическо лице. Било видно от изготвена справка от служители на П. Република България, че С. нито веднъж не е подавал заявление, за да му бъде издадено удостоверение за наличие или липса на неприключили наказателни производства в ОП- Благоевград или РП- Благоевград.

С оглед данните по делото, съдът намира за установено следното:

На 28.03.2015г. в РУ на МВР - Сандански е образувано досъдебно производство № 189/2015г. срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.194, ал.1 НК - за това, че на 28.03.2015 г., около 16:00 часа, от землището на село Л., общ.Сандански, е отнел чужда движима вещ: сателитен приемник за базова станция „***“, марка „Sokkia“, сер. № *** и

персонален № ***, на стойност около 6000 лв., използван от Н.Г.А. от с.Т., общ.Хаджидимово, обл.Благоевград, без съгласието на собственика с намерение противозаконно да я присвои.

С Постановление от 28.07.2015 г. на разследващ полицай при РУ МВР - Сандански по досъдебно производство № 189/2015г. по описа на РУ МВР – Сандански, ищецът бил привлечен като обвиняем за две престъпления от общ характер: престъпление по чл.194, ал.1 НК - за това, че на 28.03.2015 г., около 16.00 часа, от частен недвижим имот, разположен в землището на с.Л., общ.Сандански, отнел сателитен приемник на базова станция „****“ (GPS), марка „Sokia“, със сер. № *** и персонален № ***, на стойност 1634,25 лв. от владението на Н.Г.А., ЕГН *****, от с.Т., общ.Хаджидимово, обл.Благоевград, в качеството му на управител на фирма „****“ ЕООД гр.Гоце Делчев, без неговото съгласие с намерение противозаконно да го присвои и за престъпление по чл.216, ал.1 НК - за това, че на 28.03.2015 г., около 16.00 часа, в частен недвижим имот в с.Л., общ.Сандански, противозаконно е повредил чужда движима вещ - алуминиев триножник, монтиран към сателитен приемник за базова станция „****“ (GPS), марка „Sokia“, със сер. № *** и персонален № ***, собственост на Н.Г.А., ЕГН *****, от с.Т., общ.Хаджидимово, обл.Благоевград, в качеството му на управител на фирма „****“ ЕООД гр.Гоце Делчев, на стойност 454,46 лв., чрез нанасяне на удар с лопата по триножника, в резултат на което е изкривен. С Постановление от 18.12.2015 г. на прокурор при РП - Сандански наказателното производство по ДП № 189/15 г. на РУ - Сандански срещу него е прекратено. След жалба от Н.А., с определение № 222/02.02.2016 г. по ч.н.д. № 54/2016 г. на РС - Сандански, влязло в сила на 20.04.2016г., постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство срещу ищеца е отменено и разследването продължило. Въз основа на обвинителен акт срещу ищеца, съставен от прокурор при Районна прокуратура - Сандански на 11.11.2016 г., в Районен съд - Сандански е образувано наказателно дело от общ характер № 719 от 2016 г. за посочените по-горе престъпления.

С Присъда № 2221 от 09.09.2019г. съдът е признал ищеца за виновен в извършване на двете престъпления по обвинението и го е осъдил на 10 месеца лишаване от свобода за кражба и 6 месеца лишаване от свобода за престъпление по чл.216, ал.6 вр. ал.1 НК, като бил оправдан по обвинението за престъпление по чл.216, ал.1 НК, и за двете престъпления му е било наложено общо наказание 10 месеца лишаване от свобода, чието изпълнение беше отложено за срок от 3 години. По жалба на ищеца срещу присъдата в Окръжен съд - Благоевград е образувано въззивно производство по ВНОХД № 466/2019 г. С Решение № 574/07.02.2020г., подлежащо на обжалване и влязло в сила на 07.02.2020 г., първоинстанционната присъда е отменена изцяло и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на РС - Сандански. В Районен съд - Сандански наказателното производство по делото продължил под нов № 65 от 2020г. С Присъда № 901129 от 22.04.2021 г. по НОХД № 65/2020г. Районен съд - Сандански е признал ищеца за невиновен и го е оправдал и за двете престъпления, в които е бил обвинен. Прокурор от Районна прокуратура - Сандански е подал протест срещу присъдата, по който било образувано въззивно производство пред

Окръжен съд - Благоевград по ВНОХД № 657/2021 г. С Решение № 215 от 23.11.2021 г. на БлОС, неподлежащо на обжалване и влязло в сила на 23.11.2021г., първоинстанционната оправдателна присъда на РС - Сандански е потвърдена.

С оглед пълното изясняване на обстоятелствата по делото са допуснати гласни показания. От показанията на разпитаната св. Светла С.а се установява, че ищецът е станал раздразнителен, необщителен, изпитвал е срам пред семейството и приятелите си заради воденото срещу него наказателно производство. Съдът кредитира показанията на свидетелката при условията на ч.172 ГПК относно емоционалното състояние на ищеца, като обективни и логични. Не цени показанията на свидетелката относно влошеното здравословно състояние на ищеца, тъй като по делото липсват писмени документи в тази насока.

От показанията на св. Кирил Златинов се установява негативните емоции, които ищецът е изпитал в резултат на воденото срещу него наказателно производство и в тази част съдът кредитира показанията му при условията на чл.172 ГПК. Не кредитира показанията на св.Златинов, че срамът от воденото наказателно производство е провокирало ищецът да търси работа извън страната, тъй като в тази част показанията му са преразказ.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира следното от правна страна:

Съгласно чл. 2, т. 3 от ЗОДОВ държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда, при обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано. Следва също така да е налице причинна връзка между настъпилите вредни последици и действията на съответния държавен орган, свързани с повдигане и поддържане на обвинение за извършване на престъпление. В случая е безспорно, че срещу ищеца било образувано и водено досъдебно производство, по което ищецът бил обвинен в престъпления. Безспорно е и това, че впоследствие същият бил оправдан. Ето защо следва да се приеме, че за ищеца е налице основание за търсене на отговорност за вреди по чл. 2, ал. 1 т. 3 ЗОДОВ, тъй като лицето е оправдано.

Независимо, че ищецът подробно сочи в исковата молба броят на заседанията и описва хода на наказателното производство, то същият не претендира обезщетение за продължило в неразумен срок наказателно производство, а претенцията му касае неимуществени вреди от незаконното обвинение.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява, че на ищеца са повдигнати обвинения за престъпления по чл.194, ал.1 НК и чл.216 НК. Само по себе си предприемането на такива процесуални действия, е свързано със значителен стрес. В случая, психичното състояние на ищеца, описано в исковата молба, представляват факти,

които дори не подлежат на доказване. Психичното състояние на едно лице, което е привлечено в качеството на обвиняем, а по – късно и на подсъдим представлява нормална човешка реакция на упражнената спрямо него наказателна репресия. Обективни проявления на тази реакция са нравствените страдания на лицето, които са посочени в исковата молба. Същият е станал притеснен, изнервен. Според съда, негативните за ищеца изживявания имат проява в рамките на семейството му и сред неговия приятелски кръг. По делото не се установи ищецът да е публична личност, поради което и не намира, че е накърнено доброто му име в обществото. Не се установи да е останал без приятелския си кръг, както и да е бил изолиран в социалния си живот.

Не се събраха и доказателства за промяна в здравословното състояние на ищеца вследствие на наказателно преследване. Твърденията на свидетелката С.а не се подкрепят от събраните доказателства по делото, липсват писмени данни за здравословното състояние на ищеца. Също така не се установи твърдяното отражение на обвиненията върху работната среда на ищеца. Твърденията, че не е могъл да започне работа заради воденото срещу него наказателно производство останаха недоказани. В свидетелството за съдимост се отразяват само влезлите в сила присъди, а за висящи наказателни производства се издават удостоверения от П.. В този смисъл ищецът не представя доказателства да е кандидатствал пред конкретен работодател, който да му е изсикал да представи такова удостоверение и въз основа на него да му е отказал назначаването на определена работа.

При определяне размера на дължимото на ищеца обезщетение за вредите от незаконното обвинение, съдът следва да съобрази наличието на предпоставките по чл.4 ЗОДОВ, а именно - настъпването на вреди, които са пряк и непосредствен резултат от обвинението, а съгласно препращащата норма на §1 от ЗР на ЗОДОВ, на основание чл.52 ЗЗД неимуществените вреди следва да се обезщетят по справедливост. За критерия справедливост на преценка подлежат обстоятелствата - продължителност на наказателното производство, неговия характер, вида и тежестта на деянието, тежестта на наложената мярка за неотклонение и периода на изтърпяването ѝ, както и цялостното неблагоприятно въздействие на наказателното производство върху лицето, което претендира обезщетение.

С оглед на установеното, че воденото наказателно производство е започнало и приключило в разумен срок – малко над 6 години, не е взета мярка за неотклонение, повдигнатото обвинение е за престъпления, едното които съставлява тежо умишлено такова. С оглед изложеното, по делото не се събраха доказателства ищецът да е претърпял вреди, които значително да надвишават тези, които следват по човешка презумпция, тоест няма данни ищецът невъзвратно да е променил начина си на живот. Ето защо, съдът намира, че дължимото обезщетение следва да бъде в размер на 5000лв., съобразно действителния обем на търпените от ищеца неимуществени вреди от незаконното обвинение, като в останалата част до пълния претендиран размер от 30 000 лв. искът за неимуществени вреди е неоснователен. Паричният еквивалент на неимущественото увреждане се определя към датата на деликта, изхождайки от обществено - икономическите условия в страната.

В т.4 на ТР №3/22.04.2004 г. на ВКС по т.д.№3/2004 г., ОСГК е прието, че при

незаконни актове на правозащитни органи началният момент на забавата и съответно на дължимостта на мораторната лихва и началния момент на погасителната давност възниква от влизане в сила на оправдателната присъда за извършено престъпление. Законната лихва върху сумата от 5000 лв. – обезщетение за неимуществени вреди, следва да се присъди от датата на влизане в сила на оправдателната присъда -23.11.2021г.

При този изход на делото и предвид разпоредбата на чл. 10, ал.3 от ЗОДОВ ответникът дължи следните такси и разноски, съразмерно уважената част от иска. По делото ищецът е внесъл държавна такса, която съгласно чл. 9 а, ал. 1 от ЗОДОВ и чл. 2 а, т. 1 от Тарифата за държавните такси, събирани от съдилищата по ГПК е в размер 10 лева. Ищецът е представил договор за правна защита и съдействие, от което е видно, че му е оказана безплатна правна помощ.

По присъдената държавна такса- съобразно чл. 10, ал. 3 от ЗОДОВ, когато искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съразмерност е предвидена само по отношение на адвокатското възнаграждение, във второто изречение на същата норма. Тъй като тя е специална, не следва да се прилага ГПК, към който препраща § 1 от заключителните разпоредби за неуредените въпроси. Въз основа на горното и чл. 9 а от ЗОДОВ ответникът следва да заплати на ищеца платената от него държавна такса в размер 10.00 лева. Правото на адвоката да окаже безплатна адвокатска помощ на лице по чл.38 ал.1 т.3 пр.2 от ЗА, е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл.38 ал.2 от ЗА адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни последният това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл.38 ал.1 т.3 пр.2 от ЗА. Посочените предпоставки в случая са налице, поради което следва да бъде заплатено от ответника адвокатско възнаграждение в размер на 800 лева, определено по реда на чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1/09.07.2014г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – в този смисъл Определение от 19.02.2015г. на ВКС по ч.д.№1451/2014г.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА П. на РБългария – София, бул.”***, да заплати на Б. С. С., ЕГН *****, сумата от 5000 / пет хиляди/ лева, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди от незаконните обвинения по 194, ал.1 НК и по чл. 216, ал. НК, по които е оправдан с С Решение № 215 от 23.11.2021г., влязло в сила на 23.11.2021г., по ВНОХД № 657/2021г. по описа на ОС Благоевград, ведно със законната лихва, считано от влизане в сила на оправдателната присъда 23.11.2021г. до окончателното издължаване, като ОТХВЪРЛЯ иска за разликата до пълния претендиран размер от 30 000

лв., ведно със законната лихва, считано от 23.11.2021г. до окончателното издължаване, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА П. на РБългария – София, бул.”***, да заплати на Б. С. С., ЕГН *****, сумата 10 /десет/ лева - разноски за платена държавна такса

ОСЪЖДА П. на РБългария – София, бул.”***, да заплати сумата от 800 /осемстотин/ лева на адв. Р. Н. – адвокатско възнаграждение, съразмерно на уважената част от иска.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____